Biblia latina

[Basel: Johann Amerbach], 1482 Seite 374

concurrite ad nos. Deꝰ nr̃ pugnabit ꝓ
nob ⁊ nosipsi faciamꝰ opus. Et media
ꝑs nr̃m teneat lãceas ab ascensu auroꝛe
donec egrediãẜ astra. In tp̃e q̊ȝ illo di/
xi pp̃lo: Vnusq̇sq̃ cũ puero suo mane/
at ĩ medio hierl̃m. ⁊ sint nobis vices ꝑ
noctẽ ⁊ diẽ ad oꝑandũ. Ego aũt ⁊ frẽs
mei ⁊ pueri mei ⁊ custodes qui erãt post
me. nõ deponebamꝰ vestimenta nostra.
Vnusq̇sq̃ tm̃ nudabaẜ ad baptismũ.

V

Et factꝰ ẽ clamoꝛ pp̃li ⁊
vxoꝝ eiꝰ magnꝰ adũsus frẽs su
os iudeos. Et erãt q̇ dicerent:
Filij nr̃i ⁊ filie nr̃e multe sũt nimis. Ac/
cipiamꝰ ꝓ p̃cio eoꝝ frumẽtũ. ⁊ comeda/
mꝰ ⁊ viuamꝰ. Et erãt q̇ dicerẽt: Agros
nr̃os ⁊ vineas ⁊ domos nr̃as oppona/
mus. ⁊ accipiamꝰ frum̃tũ ĩ fame. Et alij
dicebant: Mutuo sumamꝰ pecunias in
tributa regꝭ. demusq̃ agros nr̃os ⁊ vi/
neas. Et nũc sicut carnes fratrũ nr̃oꝛuȝ
sic carnes nr̃e sũt. ⁊ sicut filij eoꝝ. ita ⁊ fi/
lij nr̃i. Ecce nos subiugamꝰ filios nr̃os
⁊ filias nr̃as in ſuitutẽ. ⁊ de filiab; nr̃is
sũt famule: nec habemꝰ vnde possint re/
dimi. et agros nr̃os et vineas nr̃as alij
possident. Et iratꝰ sum nimis: cũ audis/
sem clamoꝛẽ eoꝝ ẜm vba h̃. cogitauitq̃
coꝛ meũ. Et increpaui optimates ⁊ ma/
gistratꝰ ⁊ dixi eis: Vsuras ne singuli a
frib; vr̃is exigatꝭ: Et cõgregaui adũsuȝ
eos cõtionẽ magnã. ⁊ dixi eis: Nos vt
scitis redemimꝰ frẽs nr̃os iudeos q̇ ven/
diti fuerãt gentib; ẜm possibilitatẽ nr̃aȝ
Et vos igiẜ vẽdite frẽs vr̃os. ⁊ redime/
mus eos. Et siluerũt nec ĩuenerũt quid
rñderent. Dixitq̃ ad eos: Non est bona
res quã facitis. Quare nõ in timoꝛe dei
nr̃i ambulatꝭ: ne exp̃obreẜ nob a gẽtib;
inimicis nr̃is? Et ego ⁊ frẽs mei ⁊ pueri
mei cõmodauimꝰ plurimis pecuniam ⁊
frumẽtũ. Nõ repetamꝰ in cõe istud. Es
alienũ cõcedamꝰ: qd̓ debeẜ nob. Reddi
te eis hodie agros suos ⁊ vineas suas ⁊
oliueta sua et domos suas. Quin potiꝰ
⁊ centesimã pecunie frumenti vini ⁊ olei
quã exigere soletꝭ ab eis: date ꝓ illis Et
dixerũt: Reddemꝰ. ⁊ ab eis nihil quere
mus. sicq̃ faciemꝰ vt loquerꝭ. Et vocaui
sacerdotes. ⁊ adiuraui eos vt facerent
iuxta qd̓ dixerã. Insuꝑ excussi sinũ meũ
⁊ dixi: Sic excutiat deus oẽm virũ qui
nõ cõpleuerit vbũ istud: d̓ domo sua ⁊
de laboꝛib; suis. Sic excutiaẜ. ⁊ vacuus
fiat. Et dixit vniũsa multitudo. amen.
Et laudauerũt deũ. Fecit ḡ pp̃lus sicut
erat dictum. A die aũt illa q̃ p̃cepat rex
mihi vt essem dux ĩ terra iuda ab anno
vicesimo vsq̃ ad annũ tricesimũsecũdũ
artaxerxis regꝭ ꝑ ãnos duodecim: ego ⁊
frẽs mei ãnonas q̃ ducib; debebanẜ nõ
comedimꝰ. Duces aũt p̄mi q̇ fuerũt an/
te me grauauerũt pp̃lm. ⁊ acceperunt ab
eis ĩ pane ⁊ vino ⁊ pecunia q̃tidie siclos
q̃draginta. Sȝ ⁊ ministri eoꝝ depresse/
rãt pp̃lm. Ego aũt nõ feci ita ꝓpẜ timo/
rẽ dei. Quin potiꝰ in oꝑe muri edifica/
ui. ⁊ agrũ nõ emi. ⁊ oẽs pueri mei cõgre/
gati ad opꝰ erãt. Iudei q̊ȝ ⁊ magistra/
tus centũ quinq̃ginta viri. ⁊ q̇ veniebãt
ad nos de gentib; q̃ in circũitu nr̃o sũt:
in mẽsa mea erãt. Parabaẜ aũt mihi ꝑ
dies singulos bos vnꝰ. arietes sex electi.
exceptis volatilib;. ⁊ inter dies decẽ vi/
na diuersa. ⁊ alia multa tribuebã. In/
suꝑ ⁊ annonas ducatus mei nõ quesiui
Valde enĩ erat attenuatus pp̃ls. Me/
mento mei deꝰ meꝰ in bonũ ẜm oĩa que
feci populo huic.

VI

Factũ est aũt cũ audisset sana/
ballath ⁊ tobias ⁊ gosem arabs
⁊ ceteri inimici nr̃i q̇ edificas/
sem ego murũ. ⁊ nõ esset in ipso residua
interruptio: vsq̃ ad tẽpus aũt illud val
uas nõ posuerã in poꝛtis. miserũt sana/
ballath ⁊ tobias ⁊ gosem arabs ad me
dicentes: Veni ⁊ ꝑcutiamus fedus pa/
riter in viculis in campo vno. Ipsi autẽ
cogitabant vt facerẽt mihi malũ. Mi/
si ergo ad eos nuncios. dicens: Opus
grãde ego facio ⁊ nõ possum descẽdere:
ne foꝛte negligaẜ cũ venero ⁊ descẽdero
ad vos. Miserũt aũt ad me ẜm verbuȝ
h̃ ꝑ quattuoꝛ vices. ⁊ respondi eis iuxta

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-104/0373
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG